Sihora
INDUSTRIES LIMITED

Date: 17-07-2026

To,
BSE Limited,
P.J. Towers,
Dalal Street, Fort,
Mumbai - 400 001

Dear Sir/Madam,

Subject: **Newspaper Advertisements in Form PAS-1 for giving details of notice of special resolution for altering the objects for which the Prospectus was issued.**

Reference: **Sihora Industries Limited (Symbol: SIHORA; Scrip Code: 544585)**

Pursuant to Regulation 30 of the SEBI (Listing Obligations and Disclosure Requirements) Regulations, 2015, please find enclosed Newspaper Advertisements in Form PAS-1 for giving details of notice of special resolution for altering the objects for which the Prospectus was issued.

Please take on your record and oblige us.

Thanking you.

For, Sihora Industries Limited
(Formerly known as Sihora Industries Private Limited)

SIHORA GAUTAM VALLABHBHAI

Digitally signed by SIHORA GAUTAM VALLABHBHAI
DN: c=IN, o=PERSONAL, title=3525, 2.5.4.20=5b96c8b7a148fc0ec772c1eba3e64a29d33882af317ec40e9d192bc2314669c9, postalCode=395006, st=Gujarat, serialNumber=1195e97082f18558332ca537c316515a62265b12858beae36b2a3644ef2ecb19, cn=SIHORA GAUTAM VALLABHBHAI
Date: 2026.07.17 11:20:44 +05'30'

SIHORA INDUSTRIES LIMITED SURAT

Gautam Vallabhbhai Sihora
Chairman & Managing Director
DIN: 10275231
Place: Surat

તંત્રીશ્રીની કલમે

ભારત-બ્રિટન FTA આજથી અમલમાં

ભારત અને બ્રિટન વચ્ચે લાંબા સમયથી ચર્ચામાં રહેલો ફ્રી ટ્રેડ એગ્રીમેન્ટ આજથી અમલમાં આવ્યો છે. બંને દેશો વચ્ચે થયેલા આ ઐતિહાસિક વેપાર કરારને કારણે આયાત અને નિકાસ પર લાગતા અનેક ટેરિફમાં નોંધપાત્ર ઘટાડો કરવામાં આવ્યો છે. સરકારના મતે આ કરાર માત્ર વેપાર વધારવા પૂરતો મર્યાદિત નથી, પરંતુ બંને દેશોની અર્થવ્યવસ્થાને મજબૂત બનાવવા, રોકાણ વધારવા અને નવા રોજગાર સર્જવામાં પણ મહત્વની ભૂમિકા ભજવશે. FTA અમલમાં આવતાં બ્રિટનમાંથી ભારત આવતા અનેક ઉત્પાદનોની કિંમતમાં ઘટાડો થવાની શક્યતા છે. ખાસ કરીને લક્ઝરી કાર, સ્કોચ વ્હિસ્કી, બ્યુટી અને પર્સનલ કેર પ્રોડક્ટ્સ સહિત અનેક આયાતી વસ્તુઓ ગ્રાહકોને અગાઉની સરખામણીએ ઓછી કિંમતે મળી શકે છે. બીજી તરફ ભારતીય ટેક્સટાઇલ, ફાર્મા, ફૂડ પ્રોડક્ટ્સ, લેધર, ફૂટવેર અને એન્જિનિયરિંગ ઉત્પાદનોને બ્રિટનના બજારમાં વધુ સારી તક મળશે. ભારત અને બ્રિટન વચ્ચે વ્યાપક આર્થિક અને વેપાર સહયોગ વધારવા માટે છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી FTA અંગે ચર્ચા ચાલી રહી હતી. અનેક તબક્કાની વાટાઘાટો બાદ બંને દેશો આ કરાર પર સહમત થયા હતા. જૂનમાં તેની જાહેરાત થયા બાદ હવે તે સત્તાવાર રીતે અમલમાં આવ્યો છે. વેપાર નિષ્ણાતોના મતે, આ કરાર બંને દેશો વચ્ચે વેપારને નવી દિશા આપશે. ટેરિફમાં ઘટાડાથી આયાત-નિકાસ વધુ સરળ બનશે અને બંને દેશોની કંપનીઓને નવા બજારોમાં વિસ્તરણ કરવાની તક મળશે. વાણિજ્ય સચિવ રાજેશ અગ્રવાલે જણાવ્યું હતું કે આગામી ત્રણથી ચાર વર્ષમાં ભારત અને બ્રિટન વચ્ચેનો દ્વિપક્ષીય વેપાર ૧૦૦ અબજ ડોલર સુધી પહોંચાડવાનો લક્ષ્ય રાખવામાં આવ્યો છે. FTA હેઠળ બ્રિટનમાં મોટા ભાગના ભારતીય ઉત્પાદનો માટે ઝીરો ટેરિફ અથવા ઘટાડેલા ટેરિફની સુવિધા ઉપલબ્ધ થશે. તેના કારણે ભારતીય ટેક્સટાઇલ, ખાદ્ય ઉત્પાદનો, ફાર્માસ્યુટિકલ્સ, એન્જિનિયરિંગ ગુડ્સ, લેધર અને ફૂટવેર ઉદ્યોગને સૌથી વધુ લાભ થવાની અપેક્ષા છે.

કેન્દ્રીય મંત્રી શ્રી શિવરાજ સિંહ ચૌહાણે કોલકાતામાં પશ્ચિમ બંગાળના મુખ્યમંત્રી શ્રી સુવેન્દુ અધિકારી અને રાજ્યના મંત્રીઓ સાથે ઉચ્ચ સ્તરીય સમીક્ષા બેઠકની અધ્યક્ષતા કરી

- વિકસિત ભારતના વિઝનને સાકાર કરવામાં પશ્ચિમ બંગાળ નિર્ણાયક ભૂમિકા ભજવશે: કેન્દ્રીય મંત્રી શ્રી શિવરાજ સિંહ
- અટકેલા પ્રોજેક્ટ્સને મંજૂરી, પશ્ચિમ બંગાળના વિકાસને વેગ આપવા માટે ૮૨,૦૦૦ કરોડનું ઇન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર પેકેજ: શ્રી ચૌહાણ
- પશ્ચિમ બંગાળમાં રોજગાર અને આજીવિકા સુરક્ષાને મજબૂત કરવા માટે ૮,૫૦૮ કરોડનું ગ્રામીણ વિકાસ પેકેજ અને VB-G RAM G માળખું: કેન્દ્રીય કૃષિ મંત્રી શ્રી શિવરાજ સિંહ
- માલદા ક્લીન પ્લાન્ટ ફેસિલિટી, સીડ હબ અને ચોખા-મકાઈ-ઓર્કિડ વેલ્યુ ચેઈન પશ્ચિમ બંગાળમાં કૃષિ વિકાસના આગામી તબક્કાને વેગ આપશે: શ્રી શિવરાજ સિંહ ચૌહાણ
- એક લાખ ગ્રામીણ આવાસોને મંજૂરી, મહિલા SHGs માટે ૨૯૫ કરોડ; પાક વીમા અને કિસાન ક્રેડિટ કાર્ડના વિસ્તરણ માટે મોટું અભિયાન: શ્રી શિવરાજ સિંહ ચૌહાણ
- પ્રધાનમંત્રી નરેન્દ્ર મોદીના નેતૃત્વમાં કેન્દ્ર સરકાર પશ્ચિમ બંગાળના સર્વાંગી વિકાસ માટે રાજ્ય સાથે ખભેખભા મિલાવીને કામ કરશે: શ્રી ચૌહાણ

પી.આઈ.બી. અમદાવાદ

કેન્દ્રીય કૃષિ અને ખેડૂત કલ્યાણ અને ગ્રામીણ વિકાસ મંત્રી શ્રી શિવરાજ સિંહ ચૌહાણે આજે પશ્ચિમ બંગાળની મુલાકાત દરમિયાન કોલકાતામાં એક ઉચ્ચ સ્તરીય સમીક્ષા બેઠકની અધ્યક્ષતા કરી હતી. આ બેઠકમાં મુખ્યમંત્રી શ્રી સુવેન્દુ અધિકારી, રાજ્ય મંત્રીમંડળના સભ્યો અને કેન્દ્ર તેમજ રાજ્ય સરકારના વરિષ્ઠ અધિકારીઓ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. રાજ્યના વિકાસને વેગ આપવા માટે બેઠક દરમિયાન અનેક મહત્વપૂર્ણ નિર્ણયો લેવામાં આવ્યા અને જાહેરાતો કરવામાં આવી હતી.

મુખ્યમંત્રી સાથે સંયુક્ત પ્રેસ કોન્ફરન્સને સંબોધતા શ્રી ચૌહાણે કહ્યું કે વિકસિત પશ્ચિમ બંગાળ વિના આત્મનિર્ભર ભારત અને વિકસિત ભારતનું વિઝન સાકાર થઈ શકે નહીં. રાજ્યની તેમની અગાઉની મુલાકાતોને યાદ કરતા તેમણે કહ્યું કે એક સમયે વિકાસ અટકી ગયો હતો અને કેન્દ્ર સરકારની યોજનાઓ લોકો સુધી અસરકારક રીતે પહોંચવામાં નિષ્ફળ રહી હતી. જો કે, પ્રધાનમંત્રી શ્રી નરેન્દ્ર મોદીના માર્ગદર્શન અને રાજ્યના નવા નેતૃત્વ હેઠળ, પશ્ચિમ બંગાળ હવે વિકાસ અને પ્રગતિના નવા યુગ તરફ આગળ વધી રહ્યું છે.

ઇન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર પર મોટો ભાર; લાંબા સમયથી પડતર પ્રોજેક્ટ્સને મંજૂરી કેન્દ્રીય મંત્રી શ્રી શિવરાજ સિંહ ચૌહાણે પ્રેસ કોન્ફરન્સ દરમિયાન જણાવ્યું હતું કે કેન્દ્ર અને રાજ્ય સરકારો પશ્ચિમ બંગાળમાં ઇન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર વિકાસને વેગ આપવા માટે સાથે મળીને કામ કરી રહી છે. રસ્તા અને હાઇવે, રેલવે, મેટ્રો, પેટ્રોલિયમ અને નેચરલ ગેસ, કોલસા અને શ્રમ ક્ષેત્રોમાં ૮૨,૦૦૦ કરોડથી વધુના ૧૯ મોટા ઇન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર પ્રોજેક્ટ્સની સમીક્ષા કરવામાં આવી હતી. જમીન સંપાદન, પુનર્વસન અને પુનઃસ્થાપન (R&R), યુટિલિટી શિફ્ટિંગ, ફોરેસ્ટ ક્લિયરન્સ અને આંતર-વિભાગીય સંકલનને લગતા લાંબા સમયથી પડતર મુદ્દાઓ પર વિગતવાર ચર્ચા કરવામાં આવી હતી. સંબંધિત મંત્રાલયો, રાજ્ય સરકાર, જિલ્લા વહીવટીતંત્ર અને અમલીકરણ એજન્સીઓને સંકલિત અને સમયબદ્ધ કાર્યવાહી સુનિશ્ચિત કરવા નિર્દેશ આપવામાં આવ્યા હતા. મંત્રીએ કહ્યું કે અનેક લાંબા સમયથી પડતર પ્રોજેક્ટ્સમાં રહેલા અવરોધોને દૂર કરવામાં આવી રહ્યા છે જેથી તેમનું અમલીકરણ ઝડપી બને અને લાભો લોકો સુધી વહેલી તકે પહોંચે.

શ્રી શિવરાજ સિંહ ચૌહાણે કહ્યું કે ઇન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર પ્રોજેક્ટ્સ આર્થિક વિકાસ, સુધારેલી કનેક્ટિવિટી, રોજગાર સર્જન અને જીવનની બહેતર ગુણવત્તાનો પાયો છે. તેમણે તમામ હિસ્સેદારોને નજીકના સંકલનમાં કામ કરવા અને પ્રોજેક્ટ્સના ઝડપી અમલીકરણ માટે સમયસર નિર્ણયો લેવા વિનંતી કરી હતી. પ્રધાનમંત્રી શ્રી નરેન્દ્ર મોદી દ્વારા પ્રગતિ (PRAGATI) દ્વારા ઇન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર પ્રોજેક્ટ્સના નિયમિત સમીક્ષાનો ઉલ્લેખ કરતા, કેન્દ્રીય મંત્રીએ પશ્ચિમ બંગાળમાં રાજ્ય કક્ષાના પ્રોજેક્ટ મોનિટરિંગ ગ્રુપ (State PMG) ની સ્થાપના કરવાનું પણ સૂચન કર્યું હતું. તેમણે કહ્યું કે આવી વ્યવસ્થા પ્રોજેક્ટ મોનિટરિંગને મજબૂત બનાવશે, આંતર-વિભાગીય સંકલનમાં સુધારો કરશે અને કેન્દ્ર તેમજ રાજ્ય સરકાર બંનેના વિકાસલક્ષી પ્રોજેક્ટ્સના અમલીકરણને વેગ આપશે.

ગ્રામીણ વિકાસ માટે ૧૨,૦૬૪ કરોડ; VB-G RAM G માળખા હેઠળ રોજગાર સુરક્ષા ગ્રામીણ વિકાસ પ્રત્યે કેન્દ્રની પ્રતિબદ્ધતા પર પ્રકાશ પાડતા શ્રી ચૌહાણે જાહેરાત કરી કે પશ્ચિમ બંગાળ માટે કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા ૮,૫૦૮ કરોડથી વધુની મંજૂરી આપવામાં આવી છે. રાજ્ય સરકારના હિસ્સા સાથે મળીને, કુલ ૧૨,૦૬૪ કરોડથી વધુના સંસાધનો રોજગાર પેદા કરવા અને વ્યાપક ગ્રામીણ વિકાસને ટેકો આપવા માટે ૩૧ માર્ચ સુધી પંચાયતો દ્વારા સીધા પહોંચાડવામાં આવશે. તેમણે કહ્યું કે સરકારનો ઉદ્દેશ્ય હવે માત્ર ૧૦૦ દિવસના રોજગારની બાહેંધરી આપવા પૂરતો મર્યાદિત નથી, પરંતુ ૧૨૫ દિવસના રોજગાર તરફ આગળ વધવાનો છે, જે ગ્રામીણ પરિવારોને વધુ આવક સુરક્ષા પૂરી પાડશે અને કુદરતી આફતો અથવા સ્થાનિક કટોકટી દરમિયાન કામની વધારાની તકો સક્ષમ બનાવશે. કેન્દ્રીય મંત્રીએ VB-G RAM G એક્ટ, ૨૦૨૫ નો પણ ઉલ્લેખ કર્યો, જે ૧ જુલાઈથી અમલમાં આવ્યો છે અને ગ્રામીણ રોજગાર અને આજીવિકા માટે એક નવું રાષ્ટ્રીય માળખું સ્થાપિત કરે છે. આ માળખા હેઠળ, પશ્ચિમ બંગાળમાં રસ્તા, તળાવો, લઘુ સિંચાઈ ઈન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર, શાળાઓ અને આંગણવાડીની ઈમારતો સહિત ટકાઉ ગ્રામીણ અસ્કયામતો બનાવવા પર વિશેષ ભાર મૂકવામાં આવશે.

PMAY-G: એક લાખ ગ્રામીણ આવાસોને મંજૂરી; સર્વેક્ષણની અંતિમ તારીખ લંબાવવામાં આવી

શ્રી ચૌહાણે પશ્ચિમ બંગાળ માટે પ્રધાનમંત્રી આવાસ યોજના-ગ્રામીણ હેઠળ એક લાખ આવાસો માટે વધારાની મંજૂરીની જાહેરાત કરી. તેમણે જણાવ્યું હતું કે ભારે વરસાદને કારણે લાભાર્થીઓના સર્વેક્ષણ નિર્ધારિત સમયમર્યાદામાં પૂર્ણ થઈ શક્યા ન હતા. તે મુજબ, તમામ પાત્ર પરિવારોની સચોટ ઓળખ થાય અને કોઈ પાત્ર લાભાર્થી બાકી ન રહી જાય તે સુનિશ્ચિત કરવા માટે સર્વેક્ષણની અંતિમ તારીખ ૧૫ ઓગસ્ટ સુધી લંબાવવામાં આવી છે. કેન્દ્રીય મંત્રીએ અધિકારીઓને નિર્દેશ આપ્યો કે લાભાર્થીઓના સર્વેક્ષણ અને ભૌતિક ચકાસણી બંને એકસાથે ઝડપી બનાવવામાં આવે, સાથે જ એ સુનિશ્ચિત કરવામાં આવે કે ચકાસણી પ્રક્રિયા પૂર્ણ થતાં જ આવાસ ફાળવણી શરૂ થઈ જાય જેથી પાત્ર પરિવારોને વહેલી તકે કાયમી આવાસ મળે.

મહિલા સ્વ-સહાય જૂથો (SHGs) માટે ૨૯૫ કરોડની સહાય

દીનદયાલ અંત્યોદય યોજના હેઠળ, શ્રી ચૌહાણે પશ્ચિમ બંગાળમાં મહિલા સ્વ-સહાય જૂથો માટે વધારાની નાણાકીય સહાયની જાહેરાત કરી. આ પેકેજમાં ૨૪૫ કરોડની બેંક ક્રેડિટ અને કોમ્યુનિટી ઈન્વેસ્ટમેન્ટ ફંડ હેઠળ ૫૦ કરોડનો સમાવેશ થાય છે. તેમણે કહ્યું કે સમગ્ર પશ્ચિમ બંગાળમાં ગ્રામીણ મહિલાઓ બચત, ક્રેડિટ અને સૂક્ષ્મ-ઉદ્યોગો દ્વારા ઘરગથ્થુ અર્થતંત્રને બદલી રહી છે. વધારાની નાણાકીય સહાય ઉત્પાદન, પ્રોસેસિંગ, વેલ્યુ એડિશન અને માર્કેટિંગમાં તેમની ભાગીદારીને મજબૂત બનાવશે, જેનાથી આજીવિકાની નવી તકો ઊભી થશે અને ગ્રામીણ આવકમાં વધારો થશે.

પંચાયતી રાજ મંત્રાલય સાત રાજ્યોમાં વર્ચ્યુઅલ આઉટરીચ વર્કશોપ દ્વારા પંચાયતોની નાણાકીય આત્મનિર્ભરતાને પ્રોત્સાહન આપે છે

ઓન સોર્સ રેવન્યુ - OSRના માપદંડો પૂર્ણ કરતી પંચાયતોને આત્મનિર્ભર પંચાયત કાર્યક્રમ હેઠળ નવીન પ્રોજેક્ટ દરખાસ્તો સબમિટ કરવા આમંત્રિત કરાઈ

પી.આઈ.બી. અમદાવાદ

પંચાયતી રાજ મંત્રાલયે ૧૩ અને ૧૪ જુલાઈ ૨૦૨૬ના રોજ આત્મનિર્ભર પંચાયત કાર્યક્રમ હેઠળ વર્ચ્યુઅલ આઉટરીચ વર્કશોપનું આયોજન કર્યું હતું, જેમાં સાત રાજ્યો એટલે કે છત્તીસગઢ, પંજાબ, આસામ, અરુણાચલ પ્રદેશ, ત્રિપુરા, ઉત્તરાખંડ અને હિમાચલ પ્રદેશના સહભાગીઓને એકસાથે લાવવામાં આવ્યા હતા. આ વર્કશોપે સહભાગીઓને ઉત્તમ પોતાના સ્ત્રોતની આવક (OSR) દ્વારા નાણાકીય રીતે આત્મનિર્ભર પંચાયતો મજબૂત કરવાના વિઝન, ઉદ્દેશ્ય અને અમલીકરણ માળખાથી પરિચિત કર્યા હતા. સહભાગીઓને તેમના સંદેશમાં પંચાયતી રાજ મંત્રાલયના સચિવ શ્રી વિવેક ભારદ્વાજે પંચાયતી રાજ સંસ્થાઓને ટકાઉ આવકના પ્રવાહો ઊભા કરવા માટે સ્થાનિક સંસાધનો અને નવીન વિચારોનો ઉપયોગ કરવા આહવાન કર્યું હતું. તેમણે ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું કે નાણાકીય રીતે સશક્ત પંચાયતો એ વિકસિત ભારતનો પાયો છે. તેમણે પંચાયતોને આવા વિચારોને સફળ, સ્વયં-ટકાઉ પ્રોજેક્ટ્સમાં રૂપાંતરિત કરવામાં અને નાણાકીય આત્મનિર્ભરતા તરફ આત્મવિશ્વાસપૂર્ણ પગલાં ભરવામાં મદદ કરવા માટે મંત્રાલયના સતત તકનીકી માર્ગદર્શન અને સમર્થનની સહભાગીઓને ખાતરી આપી હતી.

રાષ્ટ્રીય ગ્રામ સ્વરાજ અભિયાન (RGSA) હેઠળ પંચાયતી રાજ મંત્રાલય દ્વારા સંચાલિત આત્મનિર્ભર પંચાયત કાર્યક્રમનો ઉદ્દેશ્ય પંચાયતોની પોતાના સ્ત્રોતની આવક (OSR) ને મજબૂત કરીને તેમની નાણાકીય આત્મનિર્ભરતાને પ્રોત્સાહન આપવાનો છે. આ કાર્યક્રમ હેઠળ, એક પારદર્શક રાષ્ટ્રીય પસંદગી પ્રક્રિયા દ્વારા, પંચાયતોને સ્થાનિક શક્તિઓ પર આધારિત આવક-જનરેટીંગ પ્રોજેક્ટ્સ માટેના વિચારો સબમિટ કરવા માટે આમંત્રિત કરવામાં આવે છે જે બિનઉપયોગી અસ્કયામતો અને વણવપરાયેલી સ્થાનિક તકોને ઉત્પાદક ઉપયોગમાં લાવે છે. ઓછામાં ઓછી રૂ. ૫૦ લાખની OSR ધરાવતી ગ્રામ પંચાયતો અને ઓછામાં ઓછી રૂ. ૧ કરોડની OSR ધરાવતી બ્લોક પંચાયતો, બંને કે જેમની પાસે ઓછામાં ઓછી ૩ વર્ષની મુદત બાકી હોય, તેઓ અરજી કરવા માટે પાત્ર છે. પસંદ કરેલી દરખાસ્તોને બેંકેબલ પ્રોજેક્ટ્સમાં વિકસાવવા માટે તકનીકી સહાય પ્રાપ્ત થાય છે, જેમાં પબ્લિક-પ્રાઈવેટ પાર્ટનરશિપ, કોર્પોરેટ સોશિયલ રિસ્પોન્સિબિલિટી, બેંક ફાઇનાન્સ અને સરકારી યોજનાઓ સાથેના જોડાણ (કન્વર્જન્સ) દ્વારા ભંડોળની સુવિધા પૂરી પાડવામાં આવે છે. નાબાર્ડ (NABARD) અને હડકો (HUDCO) આ કાર્યક્રમના સંસ્થાકીય ભાગીદારો છે.

Editorial

State of doubt

What finally proves that I belong to my own country? It would have been another thing if this was only a rhetorical question that philosophers and intellectuals were asking themselves. But this question has begun to haunt the Indian citizen with increasing frequency. The question has come to acquire a disturbing urgency after reports that a former editor of a leading English daily was denied the renewal of his passport because his name was struck off from the electoral rolls during the Special Intensive Revision. Combined with the explanation that a passport is not proof of citizenship, this episode reveals that the land beneath our feet has shifted. Similar characterisation of other documents has been forwarded over the years. Aadhaar, we are told, is merely proof of identity, not citizenship. A voter identity card is not conclusive proof of citizenship and a ration card proves little beyond eligibility for welfare. Birth certificates, domicile certificates and a range of other official documents each carry their own limitations in recent times as told through different sources and voices. Individually, each statement may have a legal explanation. However, seen cumulatively, they produce something far more unsettling. They leave the ordinary citizen asking a profoundly constitutional question — which document does the Republic ultimately trust as proof of citizenship? Or perhaps the more uncomfortable question is if the Republic trusts its citizens at all. Since its inception, democracy in India rested upon a simple moral assumption. Unless there is compelling evidence to the contrary, the citizen belongs. The burden of suspicion lies with the State, not with the individual. The edifice of constitutional democracies is built upon a presumption of citizenship, not a presumption of doubt. And certainly, the state of doubt cannot be perpetual in nature. This relationship of trust, in other words the social contract, appears to have been reversed recently. The Indian citizen today seems condemned to an endless pilgrimage through files, certificates, photocopies, biometric authentication and documentary verification.

Every few years, another process arrives demanding fresh proof of what was supposedly established long ago. Every document becomes provisional and every recognition appears temporary. This is a disastrous situation in the making where every certificate carries within itself the possibility of future invalidation.

The Republic that once recognised its citizens has gradually become a Republic that repeatedly interrogates them. While the administrative bottlenecks and pitfalls have received attention, this transformation in the philosophical character of the Indian nation and the Indian State deserves far greater public attention than it has received. Our Constitution never imagined citizenship as a favour periodically bestowed by official discretion. Citizenship was conceived as the foundational relationship from which every democratic right flowed. The right to vote, the right to equality before law, freedom of speech, access to public institutions — all derive their legitimacy from this settled constitutional identity.

B.R. Ambedkar repeatedly reminded us that constitutional morality is sustained not just by the creation or the existence of institutions but by the conventions, restraint, and democratic practices that make institutions work. He took pains to point out that this is not natural but learnt. Perhaps his hope was that we might also learn this morality to make its practice reliable and predictable. We may call these habits of governance. Among those habits is the obligation of the State to inspire confidence rather than cultivate anxiety and trepidation amongst its own people.

The strategic turn: Modi's New Zealand visit is far more than free trade

Prime Minister Narendra Modi arrives in Auckland on July 10, the first Indian prime minister to visit New Zealand in forty years. Most coverage will run through the India-New Zealand Free Trade Agreement signed in April and what it means for dairy exports and market access. That angle is fair. It is also the easier half of the story.

The harder half started building before the trade deal, and it runs through defence. Christopher Luxon travelled to Delhi in March 2025 to lay the groundwork for a visit like this one. What has happened in Wellington since then has changed how much a defence relationship with India is actually worth to New Zealand and how much New Zealand is worth to India.

What Changed in Wellington

In February 2025, a Chinese naval task group sailed into the Tasman Sea and ran live-fire drills without adequate warning to New Zealand or Australia. Additionally, the Cook Islands, which remains in free association with New Zealand and relies on it for defence, signed a Comprehensive Strategic Partnership with Beijing covering seabed minerals and infrastructure, without consulting Wellington. New Zealand's foreign ministry called it a matter of significant concern and later suspended some funding to the territory. It was a reminder that Chinese engagement in the Pacific does not need a military base to worry a government that treats the region as its own backyard. A country that spent thirty years treating its geography as protection is now rearming because that protection has visibly thinned. That is the backdrop against which Modi's visit is happening.

New Zealand's China dilemma is not really a defence problem in the narrow sense. It is closer to what is called hedging: a small state trying

to keep its economic ties to a giant neighbour intact while shoring up security against the risk that the same neighbour turns coercive. China remains New Zealand's largest trading partner, and Wellington cannot walk away from that relationship any more than it can ignore live-fire drills in its own waters. What it can do is bring in partners who may let it diversify without appearing to pick a side.

India fits that need; it is large enough to matter, has avoided alliance politics in the Pacific, and belongs to no bloc China would read as directly hostile. But that only explains why New Zealand wants India. It doesn't explain why India wants New Zealand, and that has more to do with how India's own idea of its maritime neighbourhood has changed over the past decade.

This relationship isn't starting from scratch. During Christopher Luxon's visit to Delhi in March 2025, India and New Zealand signed a defence cooperation arrangement and agreed to make defence engagement a regular feature of the relationship. The two sides have already held their first India–New Zealand bilateral defence dialogue. Modi's visit therefore builds on a framework that is already in place rather than creating one from the ground up.

That matters because India's maritime outlook has changed. The focus is no longer just on protecting its own waters but on understanding what is happening across a much wider stretch of the Indo-Pacific. Chinese naval deployments, undersea infrastructure and new logistics arrangements in the western and South Pacific can all have implications for security back in the Indian Ocean. Seen through that lens, New Zealand looks far more strategically relevant than it would have a decade ago. How India's Map Has Changed For most of independent India's history, naval planning stopped at the western seaboard, the Arabian Sea and, at its widest, the Indian Ocean. Threats were counted in submarines off Karachi or Chinese survey ships near the Andamans. That frame has been out of date for a while now. India's maritime strategy increasingly treats the Indo-Pacific as a single connected strategic theatre, and India increasingly seeks greater maritime awareness east of the Malacca Strait, into the western Pacific, and now, with this visit, into the South Pacific islands as well.